

IN DE ACHTSTE HEMEL

Een zwarte komedie in twee bedrijven

door

MAURICE DE GRAUWE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

info@toneelfonds.be

www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE ACHTSTE HEMEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MAURICE DE GRAUWE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2014/0220/036
ISBN- 978- 90-385-13164

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
072-5112135
www.ibva.nl

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

ALBERT: echtgenoot van Irma

IRMA: echtgenote van Albert

MARLEEN: de dochter

JUNIOR: de zoon

ANTOINE: de vriend des huizes

EUPHRASIE: de tante

HAYWATTA: de buurvrouw (Hippie type)

RONNY: haar broer (Hells Angel)

DOKTER JAN:

DECOR

De living van Albert en Irma. Achteraan in het midden een bed. Naast dat bed is een raam dat uitgeeft op de straatzijde. Er zijn lichte gordijnen voor dat raam. Er is een deur naar de keuken en een deur of trap die leidt naar de bovenverdieping van de woning. Verder ook nog een deur die leidt naar de straat, al dan niet met een gang er naartoe. In deze gang kan ook een deur geplaatst zijn die het toilet suggereert. Het is duidelijk dat al het overige meubilair in de woonkamer plaats moest ruimen voor het opstellen van het sterfbed in de living. Er staan nog wel een paar stoelen en een zitbank aan de kant.

KORTE INHOUD

Albert De Taeye ligt klaarblijkelijk op zijn sterfbed. Voor zijn rechtstreekse familieleden kan het blijkbaar niet vlug genoeg voorbij zijn. Elk heeft er wel z'n eigen motief voor. Het is een zwarte doch zeer lachwekkende komedie die zich rond het sterfbed van Albert afspeelt. Zal de hippie buurvrouw soelaas brengen?

Ten behoeve van de regisseur

De try-out van deze productie was zo succesvol omdat alle personages, behoudens Albert, Haywatta en DOKTER Jan na het eerste bedrijf een totale gedaantewisseling ondergingen qua type, kleding en karakter. Dit alleen al zet de toeschouwer op het verkeerde been en laat het onvoorspelbare einde volledig tot zijn recht komen.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer de zaal volloopt nemen ook de beide personages junior en Marleen in de zaal plaats. Nog voor het doek opent komt het personage Irma in de zaal en roept vanaf de flank van de rijen zitplaatsen naar haar dochter en zoon.)

IRMA: Junior..... Marleen.... Kom eens vlug naar huis. Pa heeft het zitten. Ge moet mij helpen om zijn bed naar beneden te brengen. Den DOKTER heeft hem al een spuit tegen de pijn gegeven. Kom vlug.

(Na deze prelude verdwijnen ze alle drie uit de zaal. En dan na de muziek van het leidmotief opent het doek. We zien de DOKTER die nog eventjes de echtgenote van Albert terzijde neemt. De echtgenote Irma is nogal uitdagend gekleed, op het randje van een vrouw van lichte zeden. De zoon Junior en diens zus Marleen staan naast het bed. Het licht is schraal en op het nachtkastje naast het bed brandt er een kaars.)

En DOKTER, gaat hij het nog lang rekken?

DOKTER JAN: Eerlijk gezegd, ik denk dat zijn kaars ver uit is.

JUNIOR: Ze is nog maar de helft opgebrand. *(Neemt de kaars in de hand)*

DOKTER JAN: Papa zal waarschijnlijk niet lang meer in jullie midden zijn.

JUNIOR: Zeg mij nu niet dat we dat bed opnieuw naar boven moeten verhuizen en de tv en de rest van de meubels weer naar beneden moeten halen.

IRMA: Junior! Alstublieft! DOKTER Jan heeft het hier wel over de levensverwachting van uw pa.

JUNIOR: Volgens mij heeft hij niet veel meer te verwachten.

MARLEEN: *(Geniepig en bijna fluisterend)* Maar wij waarschijnlijk wel hé broer?

DOKTER JAN: Het wordt naar mijn bescheiden mening een zaak van een paar dagen.

IRMA: Dagen? Kunt u het juiste aantal niet zeggen DOKTER?

DOKTER JAN: Nee. Alles hangt er vanaf hoe sterk zijn hart is.

IRMA: Als het van de sterkte van zijn hart afhangt dan zou het maar een paar minuten mogen zijn. Hij heeft nooit echt een hart gehad.

MARLEEN: Toch wel hé ma! Voor buurvrouw Haywatta.

IRMA: Maar of hij er ooit iets mee had, dat zal hij nu wel meenemen in zijn graf.

MARLEEN: Hebt ge al een begrafenisondernemer gecontacteerd?

IRMA: Nee.

JUNIOR: Zoek maar de goedkoopste.

MARLEEN: *(gaat ondertussen naar de lichtsakelaar en zo komt er meer licht in de huiskamer)* Moet dat wel met een begrafenisondernemer geregeld worden?

DOKTER JAN: Excuseer! Uw papa is nog altijd niet dood en wat er nog moet geregeld worden is mijn huisbezoek. Dat maakt dan 25 euro.

(Duidelijk tegen haar zin tilt Irma haar rok ietsje hoger, om een pakje bankbiljetten uit haar nylonkousenrand te halen. Ze overhandigt duidelijk tegen haar zin een briefje van twintig en eentje van vijf euro aan DOKTER Jan. We zien de stervende Albert met één oog de situatie van de opgeheven rok gadeslaan.)

JUNIOR: DOKTER, hoeveel komt er nog bij als u hem een beetje zou helpen met een spuitje of zo.

DOKTER JAN: Ik kan uw papa er echt niet meer bovenop helpen, noch met orale medicatie noch met een spuitje.

JUNIOR: Ik bedoel wel zo'n spuitje waarmee hij onmiddellijk zelf zijn kaarsje zou kunnen uitblazen.

DOKTER JAN: Euthanasie is iets dat vooraf met de patiënt moest geregeld zijn.

IRMA: DOKTER! Met hem was er nu eenmaal niets te regelen.

DOKTER JAN: Toch wel, want van zodra het kritisch wordt, kunnen we misschien nog iets aanvangen met zijn organen.

IRMA: Voor mijn part kunt u zijn orgaan nu al amputeren. Al was het maar om de buurvrouw te pesten.

(Bij deze uitspraak horen we plots de stervende Albert.)

ALBERT: Aiai!

MARLEEN: *(Buigt zich iets naar haar vader toe)* Laat u maar gaan papa!

JUNIOR: Ja, voor ons moet ge niet meer afzien.

IRMA: We hebben genoeg afgezien met u.

DOKTER JAN: *(Verveeld)* Hm. Laten we zo afspreken: vanaf het ogenblik dat Albert begint te ijlen, zou ik graag hebben dat ge mij terug opbelt. Trouwens, ik ben de enige die de dood kan vaststellen.

IRMA: Ja goed.

(Irma laat de DOKTER buiten en eenmaal hij buiten is keert ze zich naar haar zoon en dochter)

Hij gaat ons nog een visite en een telefoongesprek kosten ook.

JUNIOR: Dat zullen dan ook wel de laatste kosten zijn aan ons vader.

MARLEEN: Vergeet de hoogoven niet. Dat verbranden zal ook wel nog iets kosten.

JUNIOR: Den bak heb ik zelf al verder afgemaakt in pa zijn atelier, Antoine hielp mee. En we hebben de meest brandbare vezelplaten gebruikt. Dus dat kan al zeker niet mis gaan.

IRMA: En wat het uitstrooien betreft, dat zal ik ook zelf wel met plezier doen. Hopelijk is er veel wind. Hij kan niet ver genoeg waaien.

JUNIOR: Vrijdag verwachten ze storm volgens de laatste weerberichten.

IRMA: Zeg mij niet dat hij hier nog tot vrijdag gaat liggen. Ik zou willen kuisen.

MARLEEN: Ma, het is hier toch niet vuil?

IRMA: Ziet gij dat stof niet misschien, daar op zijn nachtkastje.

MARLEEN: Geen probleem, ik zal het stof afdoen. *(gaat naar de keuken en komt terug met een plumeau)*

JUNIOR: Ik ga nog wat rustgevende muziek opzetten.

(Junior zet de cd speler aan en we horen een luid rapnummer, bovendien bedient hij ook de lichtschakelaar zodat het licht sterker wordt. Ondertussen zwaait Marleen krachtig over het nachtkastje om het stof weg te vegen.)

ALBERT: Aaaaatschie! *(niest)*

MARLEEN + IRMA + JUNIOR: Gezondheid!

MARLEEN: Sorry pa!

JUNIOR: Ja, excuseer.

IRMA: *(Met deels ingehouden lach)* Het was niet gemeend!

MARLEEN: Ziezo, gedaan. Ik zou nu graag dat kieke in de oven stoppen.

IRMA: Marleen alstublieft, niet zo luid. Hij kan ons nog horen.

MARLEEN: Ma toch, we zouden toch kip met rijst eten?

IRMA: Ach ja, dat kieke bedoelt ge.

JUNIOR: Ja, ik heb honger.

MARLEEN: Kom, gij kunt de currysous maken.

(Marleen en Junior naar de keuken. Irma blijft nog eventjes alleen achter. Ze gaat naar de cd speler om die uit te schakelen. Ze gaat naar Albert toe.)

IRMA: *(bekijkt hem)* Albert, dat had ge waarschijnlijk nooit gedacht dat wij aan uw sterfbed zouden staan. Gij dacht waarschijnlijk ons allen te overleven met dat geval hier naast de deur. Die o zo jonge vrouw die u nieuwe levenskrachten gaf. Die u twintig jaren jonger deed voelen. Die ervoor zorgde dat ge uw tweede jeugd aan het beleven waart. Maar, ge ziet wel. De aankoop van die Harley Davidson, tussen haakjes, enkel om haar plezier te doen, heeft u serieus parten gespeeld. En die tattoo op uw borst was al ontstoken na een uur. Ja, meneer moest absoluut in zijn bloot lijf de autosnelweg opvliegen met zijn grijze haren in de wind. En nu ligt ge hier met een vierdubbele longontsteking. Ge ziet, loontje komt om zijn boontje. Gij denkt dat wij het niet wisten van u en die Haywatta. We zullen nu eens zien hoe lang ze zal treuren. *(Gaat lachend af via de keuken)*

(De deurbel rinkelt.)

MARLEEN: *(Komt uit keuken en loopt voorbij bed naar coté cour waar de gang naar de voordeur is.)* Ik zal wel open doen.

IRMA: *(komt ook uit de keuken en blijft voor het bed staan)* We moeten weer eens eten en er wordt aangebeld. Typisch!

(Marleen komt op samen met Euphrasie, de zus van Irma.)

EUPHRASIE: Ik ben toch nog bijtijds.

IRMA: Ja, dat zal wel. Het eten wordt net uitgeschept.

EUPHRASIE: Ik bedoel, voor Albert. Och, hij ligt hier. Hij is toch nog niet...

MARLEEN: Maar nee tante. Maar hij is wel op zijn laatste volgens de DOKTER.

EUPHRASIE: Maar waarom hebben jullie zijn bed hier in de living gezet?

IRMA: Omdat als het met hem voorbij is, ik geen zin heb om de traphal nog eens te laten herschilderen.

EUPHRASIE: De traphal?

IRMA: Ja, ge kent de brandweer als ze hem met zo een metalen bak naar beneden moeten brengen. Die gasten kijken niet naar een pas geschilderd muurtje.

JUNIOR: *(komt uit de keuken.)* Dag tante!

EUPHRASIE: Dag jongen. En nu wil ik toch wel eens mijn schoonbroer wat dichter gaan bekijken. Het is toch niet overdraagbaar wat hij heeft?

MARLEEN: Een vierdubbele longontsteking en een ontstoken borstbeen zijn absoluut niet overdraagbaar volgens de DOKTER.

EUPHRASIE: En dat ge er daar zo slecht van begint uit te zien, hoe is het mogelijk?

JUNIOR: Pa heeft er eigenlijk nooit echt goed uitgezien.

MARLEEN: Volgens die Haywatta naast de deur waarschijnlijk wel.

EUPHRASIE: Is ze al komen kijken?

MARLEEN: Nee, we hebben zijn flowerpower meisje nog niet te zien gekregen.

EUPHRASIE: Weet ze het al dat het zo slecht gaat met hem?

JUNIOR: Dat zal wel. Ik zag haar bij de groenteman op de hoek.

EUPHRASIE: Ja, en?

JUNIOR: Ze kocht er prei en ajuin.

EUPHRASIE: Maar wat heeft ze gezegd?

JUNIOR: Dat ze wel eens zou langskomen. Ze zou hem verse groentesoep brengen met nog wat geneeskundige kruiden erin.

EUPHRASIE: Zou ze misschien in staat zijn om hem er terug bovenop te helpen?

IRMA: Bovenop haar, dat misschien wel, ja!

EUPHRASIE: Eigenlijk hebt ge daar toch nooit bewijs van gezien dat die twee iets met elkaar hadden.

IRMA: Zijn ogen zijn beginnen blinken vanaf ze hier in onze buurt kwam wonen.

EUPHRASIE: Als ik hem zo bekijk zit er precies toch nog veel glans in zijn ogen.

IRMA: Misschien zijn het nu tranen van spijt dat hij ze niet meer gezien heeft.

EUPHRASIE: Albert, kunt ge mij zien? Ziet ge mij? Ziet ge mij? Hoe gaat het?

IRMA: Doe geen moeite Euphrasie, er komt al twee dagen geen woord meer uit.

MARLEEN: We zullen maar gerust zijn als alle klank uit hem verdwenen is.

JUNIOR: Ja, want zijn hoest- en niesbuien plus zijn snurken kunnen serieus op de zenuwen werken.

EUPHRASIE: En toch is er iets in zijn blik dat me doet vermoeden dat hij ons ziet en alles begrijpt wat we hier zeggen.

IRMA: Ge moet het niet geloven. De DOKTER zei daarjuist nog dat zijn einde nabij is. Hij zou zelfs al geestelijk afwezig zijn.

JUNIOR: Dat was hij altijd al. Het spijtige van de zaak is dat hij wel nog lichamelijk in onze weg blijft liggen.

MARLEEN: Och kom, misschien doet hij de week zelfs niet meer uit.

IRMA: Het is te hopen want ik zou hier wel willen kuisen.

EUPHRASIE: Het is hier toch niet vuil, zus?

IRMA: Toch wel, er hangt zelfs een bepaalde geur in huis.

JUNIOR: Nu ge het zegt.

EUPHRASIE: Ja, precies zoiets oosters.

IRMA: Waarschijnlijk komt dat van dat hippiegeval die Albert zot gekregen heeft. Het hangt nog een beetje aan hem.

EUPHRASIE: Dat hippiegeval?

JUNIOR: Ja, Haywatta, zijn hippievriendin waar hij de Harley voor gekocht heeft.

EUPHRASIE: Heeft hij die motor voor haar gekocht?

JUNIOR: Nee, voor zichzelf. Om een beetje stoer te kunnen doen tegen haar en haar vriendenkring.

EUPHRASIE: Die geur wordt precies iets sterker. Het is net aangebrande currysous dat ik ruik.

MARLEEN: Oei! Onze saus staat nog op de plaat in de keuken.

IRMA: Vlug! Of het kot brandt hier nog af.

JUNIOR: Kosten gespaard voor de crematie van hem daar. *(doelend op Albert)*

(Marleen, Junior en Irma verdwijnen in de keuken. Euphrasie gaat eventjes terug naar Albert.)

EUPHRASIE: Albert jongen, wat hebt jij allemaal uitgespookt met die van Kwatta? Ge weet, aan mij kunt ge het kwijt. Ik zwijg als een graf. Albert! Zeg iets! Of knik eens. Hebt jij iets met die Hay kwatta dinges?

ALBERT: *(Komt iets overeind en niest voluit in het gezicht van zijn schoonzus)* Haatsie!

EUPHRASIE: *(Schrikt en deinst achteruit)* Verdomd, ik ben kletsnat.

JUNIOR: *(in deurgat keuken)* Tante, komt ge mee aan tafel?

EUPHRASIE: Wat schaft de pot?

JUNIOR: Kip op een matrasje van rijst en overgoten met een sausje van aangebrande curry.

EUPHRASIE: Is er genoeg?

JUNIOR: Dat zal wel. Pa heeft al twee dagen niets meer gegeten, dus ge kunt ook gerust pa zijn portie nemen.

EUPHRASIE: Goed dan.

(Euphrasie en Junior gaan beiden af via de keuken. De bel gaat.)

JUNIOR: *(Vloekend terug op en naar de toegangsdeur)* We moeten weer eens eten hé!

(Junior gaat open doen en we zien hem terug opkomen samen met een jongere vrouw in hippiekledij; ze heeft een thermosfles bij)

HAYWATTA: En.... Hoe gaat het met Beertje?

JUNIOR: Volgens DOKTER Jan, niet zo best. Het is afwachten.

HAYWATTA: Ik heb een soepje bij dat hem er mogelijk terug bovenop kan helpen.

JUNIOR: Hij eet al twee dagen niets meer.

HAYWATTA: Ik ga hem dat geven als ge het niet erg vindt?

JUNIOR: Doe wat ge niet laten kunt. En als ge het niet erg vindt zou ik nu graag verder eten in de keuken.

HAYWATTA: Geen probleem.

JUNIOR: Ge vindt de weg wel terug naar buiten hé buurvrouw?

HAYWATTA: Geen probleem. Alleen thuis?

JUNIOR: Nee mijn ma, zus en tante zitten al aan tafel, dus....

HAYWATTA: Geen probleem, eet smakelijk.

(Junior verdwijnt naar de keuken en Haywatta gaat vlug naar Albert)

Beertje, ik heb hier een brouwseltje bij dat u er terug bovenop moet helpen.
Beertje, kijk eens, ik ben het.

(We zien Albert rechtop komen in zijn bed. Hij kijkt naar de keukendeur. Grijpt vervolgens naar de handen van Haywatta.)

ALBERT: Watteke! Ge kunt u niet voorstellen wat ik hier allemaal hoorde. Ze willen zo rap mogelijk van mij af.

HAYWATTA: Hoe bedoelt ge?

ALBERT: Ze spelen onder één hoedje. Zelfs de DOKTER verklaart mij al stervende. Ik ben zelfs bijna gecremeerd.

HAYWATTA: Ja, nu ge het zegt, Ik ruik precies iets verbrand.

ALBERT: Dat is de currysaus. Ze lieten ze aanbranden in de keuken.

HAYWATTA: Ik heb hier dus een soepje bij dat u er terug bovenop moet helpen.

ALBERT: Och, dat gaat me smaken. Ik durf hier al twee dagen niets meer te eten. Ze willen mij liquideren.

HAYWATTA: Dat meent ge niet. Zo een brave man als gij.

ALBERT: Ik weet het, gij hebt mensenkennis. Ik begrijp hen ook niet.

HAYWATTA: En wat zeggen uw dochter en zoon?

ALBERT: Ze spelen allemaal onder één hoedje zeg ik. Ze willen mijn dood en mijn geld.

HAYWATTA: Het spijt mij dat ik niet vroeger kon komen.

ALBERT: *(drinkt gulzig de thermos leeg)* Mens, dat smaakt.

HAYWATTA: Een oud recept van mijn grootmoeder. Ajuin, selder, en levertraan. En ik heb daar zelf nog een beetje van mijn eigen plantje in gemixt.

ALBERT: Ja, het smaakt zo een beetje als die zelf gerolde sigaretten die gij altijd rookt.

HAYWATTA: Niet slecht hé?

ALBERT: Toch niet als ge al twee dagen niets te eten gekregen hebt.

HAYWATTA: *(Krijgt de thermos terug)* Leeg! En hebt ge nu een zware longontsteking?

ALBERT: Een serieuze verkoudheid, meer niet denk ik. Maar ik voel me wel slapjes.

HAYWATTA: Dat is ook een beetje de leeftijd, denk ik.

ALBERT: Wablief! *(Springt uit zijn bed en staat er naast, hij waggelt)*

HAYWATTA: Rustig Beertje, rustig!

ALBERT: *(legt zich terug in bed)* Ik heb een flauwte van twee dagen niets te eten, meer niet.

HAYWATTA: Hoe gaat ge dat hier kunnen oplossen?

ALBERT: Ik blijf me een tijdje stervende houden, zo kom ik waarschijnlijk nog veel meer te weten.

HAYWATTA: Maar ondertussen hongert ge uit.

ALBERT: Alleen al u zien stilt mijn honger. Ik bedoel mijn honger naar eten hé!

HAYWATTA: Ik wil wel geregeld op bezoek komen en u wat te eten brengen, maar gaan ze mij dat wel toelaten?

ALBERT: Ja, dat wordt het probleem. Ze willen mij dood. *(wil Haywatta omhelzen)*

(De keukendeur zwaait open en Marleen, Irma, Euphrasie en Junior komen de living binnen. Albert begint dadelijk een enorme hoestbui te produceren. Haywatta helpt hem zachtjes neer te vleien op het hoofdkussen.)

IRMA: Is het zover?

EUPHRASIE: Dat was te verwachten!

MARLEEN: Bel ik DOKTER Jan om het te laten vaststellen?

IRMA: Wat moet hij vaststellen?

MARLEEN: Ge weet het toch.....

HAYWATTA: Hij is er erg aan toe, hé?

IRMA: Hoe zou dat gekomen zijn, denkt ge?

HAYWATTA: Geen idee.

MARLEEN: Wij wel.

JUNIOR: Ja, hij wilde zich jonger voordoen dan hij is. En dan te weten dat ik nooit een bromfiets kreeg omdat dat veel te gevaarlijk zou zijn in het verkeer van vandaag.

IRMA: Ja, meneer moest zich per se zo 'n Harley Davidson aanschaffen en dan nog met ontbloot bovenlichaam de autosnelweg afrijden. Ge ziet wat ervan gekomen is.

EUPHRASIE: Een vierdubbele dodelijke longontsteking, zegt de DOKTER.

IRMA: *(Venijnig)* Gij hebt geen idee zeker wie hem dat allemaal aangepraat heeft?

JUNIOR: Of wie hem inspireerde?

HAYWATTA: Daarvoor kennen we elkaar eigenlijk een beetje te kort. Vergeet niet dat het morgen precies drie maand is dat we burens zijn.

MARLEEN: Het is ook drie maanden geleden dat pa is beginnen veranderen.

HAYWATTA: Wat bedoelt ge daarmee?

MARLEEN: Niets!

HAYWATTA: Puur toeval dus.

IRMA: *(ook met het nodige venijn in de stem)* Dat moet toch lukken hé?

HAYWATTA: Nu, in elk geval, als burens zijn we er om elkaar te helpen, nietwaar?

IRMA: Helpen? Ja, tegen wie zegt ge het? Hij zal zeker geholpen worden. Zowel door mijn kinderen als door mij, wees daar maar zeker van.

HAYWATTA: Mijn broer komt waarschijnlijk deze week nog. Als ge het niet erg vindt stuur ik hem ook eens langs om Beertje te bezoeken en hopelijk te helpen.

IRMA: Zou hij zijn bezoek nog een week willen uitstellen?

HAYWATTA: Waarom?

IRMA: Zomaar.

HAYWATTA: Goed, ik ga nu maar eens opstappen. Ik kom in ieder geval morgen nog eens langs, als ge het niet erg vindt...

IRMA: Goed, dan weet ge meteen of het nog nodig is dat uw broer komt.

HAYWATTA: Hm... jagoed. *(gaat af)*

IRMA: Hebt ge haar bezig gezien? Ze gebaart van niets en ze noemt hem Beertje.

EUPHRASIE: Het ziet er inderdaad een uitgekookte uit.

IRMA: Ik vraag mij toch af wat Albert in haar en vooral wat zij in hem ziet.

JUNIOR: Ja ma, en toch.... ze heeft iets.

MARLEEN: Ja, vodden rond haar lijf.

EUPHRASIE: Het is misschien daarmee dat er vodden van gekomen zijn.

MARLEEN: En toch, ik vertrouw het niet met die broer waarover zij het had.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

